24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6389 — 15 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1907 — ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 13 ՃԻԼՀԻՃՋԻ 1324 — 28 Janvier 1907 — 24me année № 6389

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ" ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ 80 Գրս.
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 108 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 35 Ֆրռ.
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԾԱԽԵՐԸ ՄԵՐ Վ.ՐԱՑ

20 հատ 1 դրուշոց փուլ
1 մեծ. ի հաշուով կ'ընդունուի

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ارہ ولک

دریعہ دہ غلط دہ ارہ ولك غزتہ سی ارہ خانہ سی

DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱՂԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՍՈՒՐԲ ԵՒՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐԸ

Տ. ՄՈՒՇԵՂ, ԵՊԻՍԿ.՝ ՍՍԱԿԱՆ

Կիրակոս Վէրապետցւոյ օրերէն սկսեալ (1441—1443) Ս. Էջմիածնի մէջ 38 ընդհանրական և Սսոյ մէջ ալ 37 տեղական կաթողիկոսներ եղած են։ Երկու աթոռներուն կաթողիկոսները երբեմն իրը բանակամ և երբեմն ալ իրը սրճակից մրցակից ապրած են և վերջը իրը հնամեայ ու հերձուածող նկատած են։ Ժե. դարուն մէջ, երբ ընդհանուր հանգուցեալ Կաթողիկոսական Աթոռը Ս. Էջմիածին փոխադրուեցաւ և մեռ կողմն ալ կիլիկիոյ կաթողիկոսութիւնը չարունակուեցաւ, այն առանուան հայրապետները վերջը իրը կաթողիկոս չճանչցան և երկու կաթողիկոսութեանց վերաբերեալ շատ մը հոգեւոր, կրօնական և եկեղեցական-վարչական խնդիրներ առկախ թողուցին։ Մօտաւորապէս երկու դար չարունակ Ս. Էջմիածնի և Սսոյ այս ձգտեալ կրծահան յարաբերութիւնները չարունակուեցան։ Ս. Էջմիածնի կաթողիկոսը և ա նոր հոգեւոր հովուութեան ենթակայ հաստատները ընակատաբար չէին ճանչնար Սսոյ եպիսկոպոսները և վարդապետները։ Անոնք կը մերժէին բոլոր այն հոգեւորականները, որոնք Սսոյ կաթողիկոսէն կը ձեռնադրուէին։ Նոյն ընթացքը կը բռնէին Սսեցիք Էջմիածնայ կաննոներուն նկատմամբ։ Երկու միութեան դաւանութիւնն ու լեզուն ունեցող եկեղեցական աթոռներու այս կացութիւնը այնքան անբնական էր, որ չուտով ժամանակին ուշիմներուն ուշադրութիւնը գրաւեց և այս վերջինները սկսան կասկածի ենթարկել Հայ Եկեղեցւոյ առաքելականութիւնը, յայտարարելով թէ Հայ եկեղեցւոյ առաքելական չէլլալուն ամէնէն մեծ ապացոյցը երեք կաթողիկոսներու գոյութիւնն է (Ս. Էջմիածին, Սիս, Աղթամար), որմէն ելած խնդիրը ինքզինք Ս. Թադէոս Առաքեալի յաջորդ կը համարի և միւսներուն դէմ առարկութեան դիրք ունենալը չընդունուի։

Սակայն միւսներուն Եկեղեցւոյ այլ և այլ հատուածներուն այս ձգտեալ կացութեան պատճառով մէկ թեմին հոգեւորականները միւս թեմին մէջ չէին կրնար պաշտօնավարել, բայց մէկ թեմին եպիսկոպոսները միւսին համար քահանաներ կամ վարդապետներ կը նշանակէին և կամ երբ կաթողիկոսէ մը դժգոհ ըլլային՝ միւսին կը դիմէին և կաթողիկոսներուն մրցակցութիւնը կը չարաչարէին։ Այս տարտամ և անորոշ կացութեան վերջ արուեցաւ Փիլիպպոս Ս. Աղթամեցի կաթողիկոսի ժամանակ (1633—1655)։

Չեղծումներու և խեղաթիւրումներուն առաջքն առնելու համար Փիլիպպոս Կաթողիկոս Երուսաղէմի Աստուածատուր Պատրիարքի (1647-66) ընկերակցութեամբ համաձայնութեան մը կ'իջնէ ժամանակակից Ներսէս Սեբեդի կաթողիկոսին հետ։ Ըստ այս համաձայնութեան՝ Սսոյ եւ Ս. Էջմիածնի Աթոռներուն եպիսկոպոսները իրենց պատիաճեալ Կաթողիկոսութեան թեմերուն մէջ միայն պիտի կարենային պատճառել և ստանց կաթողիկոսին կամ Պատրիարքարանի գիտութեան և արտօնութեան, պաշտօնավարել միմիայն կամ միւսին թեմերուն մէջ։

Այժմ անցնինք Տ. Մուշեղ վարդապետի եպիսկոպոսութեան, որուն այլ և այլ պարագաները ընտիր խրատականներ կրնան ըլլալ փառաւոր հոգեւորականներուն։ Տ. Մուշեղ վարդապետի փառասիրութիւնն ու եպիսկոպոսանալու տենչը զայն ճանչցնողներուն չատերուն յայտնի էր արդէն։ Այն օրէն ուր Տ. Մուշեղ վարդապետ որոշեց Սամսոն երթալ, եպիսկոպոսութեան վկայագիրը իր գրպանը դրած կը նկատէր ինքզինք։ Ու այն ատեն երբ իր եպիսկոպոսական ուխտագրին առնուին տողերը՝ այսինքն «Ես Մուշեղ վարդապետս, միջոցս Դպրեվանուց Սբ. Մաշտ.» ուշագրաւ բառերը կը զրէր, դուցէ քիչ առաջ այդ Դպրեվանքի հիմնադրին և իր Ամենապատիւ Վարդապետին այնպիսի գրութիւն մը կ'ուղղէր, իրեն չվերաբերող վանական խնդիրներուն չուրջ, որ երանաւորեալ աչակերտի մը համար, համենայն դէպս նուազ էր։ Այնպիսի գրութիւն մը, որուն պատճէնը հաքը, կ'ըսեն, անհամեր է չհանկիցնեցրու քով։ Այդհօք Եպիսկոպոսանալու միակ դժուարութիւնը այդ Տամո՞ն էր։ Բայց, ո՛վ զարմանալեացս, երբ Տ. Մուշեղ վարդապետ վերջապէս Սամսոյէն Սիս համբոյ կ'իյնայ եպիսկոպոսանալու համար, Ս. Պատրիարք Հօր ուղղած ուրիշ նամակով մը կը խնդրէ որ ինք կիլիկիոյ կաթողիկոսութենէն դուրս ալ իբր եպիսկոպոս պաշտօնավարել կարենայ։ Այս նամակին ոչն ու լեզուն նախորդին կատարեալ հակապատկերը կը ներկայացնէն։ Որքա՞ն առաջինին մէջ Տ. Մուշեղ յանձնապատաս՝ երկրորդին մէջ այնքան համեստ ու խոնարհ ըլլալ կ'ուզէ։ Տ. Մուշեղ վարդապետ կը մեզդուբէ ուրիշ նամակով մը կրօնական ժողովը, և մանաւանդ ազգանուէր Սբ. Էջմիածնի Աթոռին, որ ասոնց եպիսկոպոսանալուն պատճառ եղած է։ Ինչպէս նաև Ս. Մուշեղ վարդապետ Ս. Էջմիածնի եպիսկոպոսութեան համար ամէն ջանք կ'ընէ այժմ, Ս. Էջմիածնի Կաթողիկոսներուն բազմադարեան սիրազոյր «Ամենայն Հայոց» անունցմէ խելացի Կիլիկիոյ Կաթողիկոսներուն կուսայ, թէպէտ «Տանն Կիլիկիոյ» յաւելուածոյ։ Տ. Մուշեղ եպս.ին քաջ յայտնի է անշուշտ, և բազմիցս ինք ալ յիշած է Պատրագի ժամանակ, որ ամէնէն առաջ Լուսաւորչական Կաթողիկոսի անունը և ապա եկեղեցւոյ միւս պետերուն անուններուն յետ կարգի պէտք է յիշուին։ Ս. Էջմիածնի թեմերուն մէջ պաշտօնավարել ուզող եպիսկոպոսը ինչո՞ւ չմտածեց այս պարագային վրայ և ամէնէն առաջ Լուսաւորչական Հայրապետին անունը չյիշեց։

Բայց և ասկից, Տ. Մուշեղ եպիսկ. չի կրնար միաժամանակ երկու կաթողիկոսներուն հետ յարաբերութիւն խոստանալ կամ երդնուլ, քանի որ անոնցմէ մէկը միւսին ենթակայ չէ։ Բայց Տ. Մուշեղ վարդապետ կրնար դէպքերուն օրհնակ մը տալ Սսոյն եպիսկոպոսներուն, եթէ դասեր Հայ Եկեղեցւոյ միութիւնը և անոր դլուխ և ընդհանրական կաթողիկոս ճանչնար Ս. Էջմիածնի Հայրապետը «Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը» և հետագայ աթոռին խոստանար մի միայն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսին։ Հայ Եկեղեցին մի է և անոր հոգեւոր պետն ալ պէտք է մէկ անձ ըլլայ։

Ինչպէս յոդուածոյս առաջին մասին մէջ յիշեցի, 1651 թուականին դումարուած երեսուներմէ ժողովին 13 կանոնները առաջին երկուքին համաձայն, Սսոյ եպիսկոպոսները և ամէն կարգի այլ հոգեւորականները չեն կրնար ինքնայօժար կամքով և առանց կեդրոնի հաճութեանն ու հաստատութեանը մէկ կաթողիկոսութենէն միւսը փոխադրուիլ։ Անա այդ 13 կանոններէն եպիսկոպոսներուն վերաբերեալ հատուածները։ —Ա. «Երկու աթոռք Էջմիածնի և Սսոյ սէր ունիցին առ միմեանս և իւրաքանչիւր միայն զիւրոյ վիճակին հոգ տիրապետ ձեռնադրեսցէ»։ Սակայն այ բացայայտ կ'երեւի որ Սսոյ եպիսկոպոսները կիլիկիոյ մէջ պէտք է ւնան և կիլիկիոյ կաթողիկոսը միայն «զիւրոյ վիճակին հոգիապետս ձեռնադրեսցէ»։ Առաջին կանոնին այս բացայայտ արտադրութիւնը կը հաստատուի Բ. կանոնով, ուր կ'ըսուի. «Ոչ որ ձեռնադրիցի է մի՛ իշխեսցէ առ այլ կաթողիկոս գնալ, այլ առ նա»։ Երեսունէմի այս 1651ի ժողովէն հաքը երկու աթոռներուն յարաբերութիւնները տարբեր ժողովով մը փոխուեցան և վերջնական չաղթանակը, ինչպէս Նաթալիի ճառանչեցնող ոգեւորեալ դէմքը, և արտասովոր փայլով չոզացող աչքերը։

Կոմսին հետ մղած պայքարը մէկ բառով և կարուկ կերպով ամփոփեց այրին։

—Եղաւ յիմացաւ։

—Հաւանեցա՞ւ։

—Բոլոր խնդրանքներուս ալ...

—Այսպիսի՞ն կերպով։

—Միայն պայման մը դրաւ... Օ՜հ, մի սոսկաք բնաւ... Խնդիրը դժնդակ ըլլալուն պատճառաւ, չորս-հինգ օրուան պայմանաժամ խնդրեց ինձ, ո՛չ թէ խորհելու, այլ սա գաղտարին վարժուելու համար թէ Ռուաեօմոնթը ձեր ձեռքը պիտի անցնի... Հաւանեցայ այդ առաջարկին, պահանջելով որ հինգ օրէն աւելի չպիտի տեւէ այդ պայմանաժամը։

—Օ՜հ, մա՛յր, մայր, կեանքիդ յաղթանակն է ատիկա...

Այդ յաղթանակը չտեսիլ ուզեցի սա պատճառաւ որ դուք իմ զաւակներս էք և իրր այն կը սիրեմ ձեզ։ Խնդրենք մեծապէս վարձատրուած պիտի ղդամ, եթէ երջանիկ ըլլաք...

Այդ սոսկալի կինը ճչմարիտ կ'ըսէր։ Իր լաւ ու գէշ գործերը առաջնորդուած էին միակ զգացումէ մը։ այն խորունկ, կոյր և վատութեան մտածող հիւանդոտ սէրէն զոր իր զաւակներուն նկատմամբ կը զգար...

(*) Մակար Կաթողիկոսի օրով այս վերջին հատուածը կրկին անգամ անշնորհաց եպիսկոպոսական ուխտագրերու մէջէն և մինչեւ այսօր կը մնայ նոյն վիճակի մէջ, այնպէս որ Ս. Պատրիարքը Հայոց եպիսկոպոսանալու ժամանակ այդ հատուածը չէ արտասաներ։

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ՆՕԹԵՐ

ԺԵ.

Եթէ ալքահներուն չափ... դալարնեբուն ալ հոգածու ըլլայինք, երանի՛ էր մեզ, և ոչ նուազ վարձ գոյր մեզ անդին։ Ալքահներուն՝ վերջապէս կէս կամ քառորդ վարձքով, բժշկի այցելութեան մխիթարութիւնը ասլ կուտանք. դպրոցներուն համար հազիւ պետրանքի կարգ դրած ենք այս բժշկական այցելութիւնն ըսուած պաշտօնական աննպատակութիւնը, զոր ամէն նոր Ուսումն. Խորհրդի առաջին նիստերուն Որոշմանց կարգին մէջ կարելի է կարգալ հաւասիկ հաւասիկ, բայց ո՛չ մէկ հաւասիկ կանոնաւորութիւն, Դալաթիոյ Կեդրոնական-ին և Նախակրթարանէն զատ, կրնանք աւելնել դրեթէ խղճի հանդարտութեամբ։ Ա՛յսչափ անտեսած է այս էական պէտքը մեր նախակրթարաններուն մէջ գլխաւորաբար։ Տօքթ. Ց. Տէր-Մովսիսեան կը դիտէ քանիցս այս ցաւատիպ պակասը, և ձշմարիտ դիտականի մը մտքով ու սրբոյզ չառ մտքէն կը չօշափէ այդ պակասին ազդեցութիւնը մեր մտաղ անդունդին վրայ, և կը մնայ միշտ «ձայն բարբառոյ»... ի դպրոցի։ Անցեալներս նոբէն Մանգուէմի մէջ դիտողութիւններ ըրած էր առողջապահիկ կանոններուն գանցառութեան հետեւանքներուն վրայ, —որուն արձագանգ տուած էր Ուսումն. Խորհուրդը, այսինքն թէ խնդիրը վտեթացած էր... իր խնդրոց կարգին մէջ թաղել, և անցնիլ իր Օրակարգին։

* * *

Բայց խնդրոց կարգերուն մէջ այս խնդիրը չեփտիւ, չի հաւսնուար, որչափ ալ հասուն եղած ըլլայ Խորհրդի անդամակիցներուն համզուածը «Առողջ միտք յառողջ մարմնի»... Նոյ-Նահապետական առաջին ճշմարտութեան, Մէկ կուա չունի Ուսումնականը իր օրակարգերուն մէջ, որպէս զի Որոշմանց կարգերուն մէջ կարենայ արդիւնք մը հաչակել այս նկատմամբ և իրական գործադրութեամբ։ «Զհոն չեին վասն չեին յաշս» ընել մը պիտի ըլլար այս գործին մէջ Ուսումնականներին կողմէն որ և է ձեռնարկ ու հանուելուդիմաբեր երանելի կազմացուցիչ։ Կրթական անկուսի ծարաւէն կուտաւոր ուրշում մը սպասել... իմաստասիրի՛ւն պիտի ըլլար, կը համարիւք ինձի պէս հարկաւ գուա ալ։ Ձկայ բան մը որ ա՛յնքան լքուած ըլլայ մեր նախակրթարաններուն մէջ՝ որքան առողջապահիկ խնամքը, զոր երբեք ներելի չէր անտեսել։ կը բաւէ քսել թէ մինչեւ 80—100 ոսկի կրնանք ուսումնական ծախք ընել մէկ դպրոցի համար, և մնուացոյն տակն տարեկան 2—3 ոսկիէ կը զլանանք բժշկի մը այցելութիւն վճարելու։ Բաւական առաջադէմն մտքի համար, կծծի ու կցիր՝ մարմինին հանդէպ, որուն առողջութեան մէջ սակայն կը գտանէինք գանել միւսին առողջապահիկ պայմանը։ Բայց այս երկար խորհրդածութեամբ այս գործը չի վերջանար, պիտի ըսէք. ես, ներեցէք ըսել, ձեզի չափ զգալու առիթ ունեցած եմ այս խորհրդածութեանց անյայտութիւնը. և ահա թէ ինչ կը խորհիմ այս վիճակին էրեւութեան։

Մայրաքաղաքիս թաղային նախակրթարանները չորջանակներու բաժնել, 5-6 չորջանակի, և իւրաքանչիւրին համար կարգել մէկ մէկ այցելու բժիշկ գոհացուցիչ վարձերով, և երբե՛ք ձրի այցելութեանց չդիմել. նաև խնդրել այցելու բժիշկներէն որ առողջապահութեան կանոնաւոր դասախօսութիւն ընեն իրենց այցեկած դպրոցներուն մէջ, երկուտ ուսուցիչներու չարունակ խորհուրդ տան, երբաս տան, և ոչինչ դանց բնեն առողջապահիկ մխիթարտ մը տեղեկելու ու պահելու համար դպրոցին մէջ, և այս ամէնը, դրամական օրինաւոր փոխարինութեամբ, արժանաւոր վարձքով, առանց բնաւ կողմաներ ու դասիտութիւններ փնտռելու մեր բժշկական դասակարգին մէջ, ինչպէս որ չենք կրնար դանել... Կողմա կամ Դամիանոս Տնտես մը մեր նախակրթարաններուն համար, նոյն իսկ առանց վկայականի։ Եւ այս նպատակով տարեկան վարկ մը բանալ Ուսումն. Խորհուրդին, 250 ոսկւոյ չափ, որ ինքզինքէ ու կարգէ այս կամ այն չորջանակի բժիշկը, կանոնակալ պայմաններով, և իր ձեռքով վճարէ անոր ամսական կամ տարեկան վարձքը առանց... բայցառելոյն...

Եթէ մեր մատաղատունկ սերունդին առողջական բարօրութեան կ'ուզենք հոգածու ըլլալ,—և ասկա ո՛չ թէ... մանդուր թուղթի ու ծրարի վրայ կամ պատահական առաքինութեամբ ու մնամէջ հանդուրժութեամբ, այլ իրական արդիւնաւորութեամբ, — ևս այս նշանակած պայմանէս տարբեր միջոց չկրցայ խորհիլ, և չտա հետաքրքիր եմ վերանալու թէ ուրիշ ինչ գործնական միջոց կրնայ առաջարկուիլ այս վախճանին համար։ իսկ թէ Պատրիարքարանը ինչպէս պիտի հայթայթէ ու գնէ այս 250 ոսկւոյ տարեկան գումարը Ուսումն. Խորհուրդի տրամադրութեան տակ.— ձիշդ այն կերպով կ'ըսեմ ես, որ կերպով որ կը հայթայթուի Պատրիարքարանի այս կամ այն Դիւանատան անհրաժեշտ ծախքը, և կամ ուրիշ բացառիկ եղանակով մը՝ որ ո՛չ յանկարծեայ է և ոչ Տէր Օրմանեան Պատրիարքի իմաստութեան օտար ու անծանօթ, ոչ իսկ Ազգ. Կեդրոն. Վարչութեան հնարիմացութենէն գէր ի վերոյ։

* * *

Վերջապէս բան մը ընել պէտք է կրթական վարկ մը հաստատելու համար ի պատիւ ազգային դաստիարակութեան. եթէ Պատրիարքարանի եկեմուտքը տձրն 1000 ոսկի բաց պիտի թողու, օրինակի համար, թող 1250 ոսկի բաց թողու և... տեղի չծողու ըսել տալու՝ թէ չատ փոյթ չենք տաներ մեր նորատունկ սերունդին մասւոր ու ֆիզիքական բարեյաջողութեան, թէև առիթ չխափչենք բանիւ բերանոյ հոգածու ըլլալու այս նկատմամբ։ Աւելի փոյթ ու եռանդ ցոյց տալ չարկ է, և ասիկա հանրային գործակցութեամբ, մեր մտաւոր ազգիներուն վաթսունամեայ Փո՛ղմ չէ, կարճ խօսքով, որ տալ կրնանք գրագէտներու, բանաստեղծներու և որոց ի կարգին, բայց ունենանք քաջառողջ նոր սերունդ, առողջ նախանձութեամբ մը օժտուած. և ա՛յս իսկ պիտի ըլլայ մեր անսուտ պարծանքը։

ԱՐԻՑ

ԳԵՂԱՆԻ ԿՈՄՍՈՒՀԻՒ ՄԸ

ԱՐԿԱԾՆԵՐԸ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ԳԱՅԼԵՐՆ ՈՒ ԳԱՌՆՈՒԿԸ

Զ.

ԴԻՇԱԿԵՐ ԿԵՆԴԱՆԻՆԵՐԸ

—Զաւակներդ խնդրէ որ յետադէմն իրենց որոշումը ու չմեկնին հոսկէ...

—Եղբա՛յր, չպիտի մեկնին, եթէ երթիք խոստանաս...

—Ձգէ՛ որ խորհիմ այդ մասին... Այո՛, կը խոստանամ քեզի և անոնց ինչ որ կը խնդրես ինձ։ Բայց պէտք է որ վարժուիմ այդ գաղափարին... ժամանակ տուր որ մինչեւ պարտասեմ ատոր... Մի՛ ճչներ գլխս, այլ քանի մը օր հանգիստ ձգէ...

Անողոք չհեռաւ մը յարեց Նաթալի.

—Ոչ թէ իրենցմէ, այլ ուրիշներէն իմացայ որ զաւակներս հինգ օրէն պիտի մեկնին... Անկէ անդին չպիտի սպասեն...

Ուսան կը վախնամ որ քու խոստումդ ո և է ազդեցութիւն չունենայ։

—Նաթալի, հինգ օր պայմանաժամ կը խնդրեմ ձենէ։ Հիմակուընէ կրնաս խոստումս առած նկատել և զաւակներուդ հաղորդել... Վարանելուս համար չէ որ պայմանաժամ կը խնդրեմ ձենէ... ո՛չ... պատճառը սա է որ այս նոր վիշտը կ'ապեւեղայ միւս վիշտերուս վրայ և ա՛լ աւելի կը տառապեցնէ զիս... Հինգ օրը մեծ բան մը չէ այդպիսի ծանրակշիռ որոշման մը համար... կեանքիս վախճանին հետ առնչութիւն ունեցող բան մըն է որ կը փափաքիս ձեռք բերել... Սանուկ բանի մը համար հինգ օրը մեծ բան մը չէ...

Նաթալի կը չարունակէր ղղրօրը ձեռքերը համբուրել եռանդագին։

—Բա՛ւ կեանքիդ վախճանը չպիտի ըլլայ, եղբա՛յր, այլ վերսկսումը... Տղոցս հետ չպիտի խօսիմ այդ մասին... իմ խնդրանքս վրայ՝ պիտի յետաձգեն իրենց մեկնումը... և ի հար ին իմ հրամանիս վրայ։

Մինչեւ ու Լօրանի մօտ գնաց այրին։

Իրենց սենեակը կը գտնէին անոնք։ Մօրերնուն կողմէ եղած դիմումին անդրադարձ ըլլալով, անմիջապէս անհամբերութեամբ կը սպասէին տեսակցութեան արդիւնքին։

Երկու եղբայրները պէտք չունէին հարցափորձելու մայրերնին։

Մինչեւ ամէն ինչ չէր ծանուցաներ մայրը և վերջնական չաղթանակը, ինչպէս նաև ինքզինքին տրուած խոստումը, չէր կրնար հանդարտիլ։

Կոմսը ներս մտաւ։ Ամէնքն ալ ոտքի ելան։

Ան ալ ոտքի կեցաւ։ Ձեռքերը ետեւ դրած, գլուխը վար կախ, կարծես ինքզինքը կը հարցաքննէր։ Ապա յանկարծ գլուխը վերցուց, ուղղուեցաւ և ուղղակի Լօրանի աչքերուն նայելով, հարցուց.

—Ինչպէ՞ս կ'ընէք ձեր գործերը։

—Ինչպէս որ կրնանք, տէր կոմս։

—Ինչպէ՞ս կ'ընէք ձեր գործերը։

—Ինչպէս որ կրնանք, տէր կոմս։

—Ես ձեզի հարցում մը ըրի, պատասխանեցէք։

—Ինչպէս որ կրնանք, տէր կոմս։

—Ես ձեզի հարցում մը ըրի, պատասխանեցէք։

—Ինչպէս որ կրնանք, տէր կոմս։

Կոմսը ոտքի ելաւ։ Ձեռքերը ետեւ դրած, գլուխը վար կախ, կարծես ինքզինքը կը հարցաքննէր։ Ապա յանկարծ գլուխը վերցուց, ուղղուեցաւ և ուղղակի Լօրանի աչքերուն նայելով, հարցուց.

ԳԱՂԱՓԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՄԵՆՕՐՅԱ ԹԵՐԹԻ

ԱՂՈՒՆՔ ԵՒ ՍՈՎՔ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂԹԱԿԱՆ ԴԱՏԱՎԱՃԱ

ՈՒԿՈՒՀԱՍ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂԹԱԿԱՆ ԴԱՏԱՎԱՃԱ

ՈՒԿՈՒՀԱՍ

Տարի առաջ Միքայել Ջալոյեան մի քանի ամիս Պէյ ուխտի գիւղերը շրջեցաւ, ժողովրդական երգեր ու աւանդութիւններ հաւաքելու նպատակով։ Ինչպէս «Տարազ»-ի մէջ կը գրէ ինքը, ամէն տեղ ուր որ գնացած է, ժողովուրդը մեծ սիրով ընդունած է զինք։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՍԱՆՔ

ԳԱԶԵԹԱՅ «ՅԱՌԱՋԴԱՏ» (48)

ՕՐԱԿԱՆ

ՀԱՅԱԳՆԱՊԱՏՈՒՄ

ՀԱՅԱԳԻՏԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՈՐՄ ՀԱՅԱՀԱՅ

ՀԱՅԱԳԱՆՈՑ ՎԱՒԱՂ

ՅԱՅԱԳՈՒԱԾՈՅ ՎԱՒԱՂ

ՅԱՅԱԳՈՒԱԾՈՅ ՎԱՒԱՂ

—Ամսուան որ օրն է այսօր, տիկին Մելքոն...

—Ամսուան վերջին չէ, տկա՛ր Տիգրան, ու չեմ կարծեր որ ամսուան վերջին ալ ըլլայ...

ՅԱՅԱՍԽ ԴԱՎԱՉՈՅԱՆՑ

ՀԱՅԱԳՈՒԱԾՈՅ ՎԱՒԱՂ

ՅԱՅԱԳՈՒԱԾՈՅ ՎԱՒԱՂ